

ALLIKKA

PARTIOLIPPUKUNTA KALEVAN KARHUT

nro 3/1992

*Kalevan Karhujen
äänönkannattaja*
ÄLLIKKÄ

Sisältö 3/92

Pääkirjoitus.....	3
Toimihenkilöt.....	4
Saarjärven talkoot.....	5
Äitikerho tiedottaa.....	6
Moottorikerhon kuulumisia.....	7
Seita '92.....	8
Palkkiomatka Tallinnaan.....	14
Sippusäkki.....	18

Päätoimittaja: Jarkko Hyöty
Riihipellonkatu 4 A 1
33530 Tampere
puh. (931) 563416

Apotoimittajat: Tero Mustonen
puh. (931) 611333

Ville Kurki
puh. (931) 551144

ÄLLIKKÄ

Ilmestyy n. 4 kertaa vuodessa

Leikki n. 170, sivuja 20

Painopaikka:
Treen Ev.lut. ark/offset

Kalevan Karhujen toimisto:
Väänöllinkatu 26 33500 Tampere
puh. 553474
Avoinna tiistaisin kello 18.00-19.00

Seuraavan Ällikän DEAD LINE Ti 17.11.1992

A-tervehdys

Ja saapui jälleen syksy, mukanaan Kalevan Karhujen toiminnan aloittaminen ja tietysti Ällikkä, joka taas vaihteeksi ei kellu. Huonoista ajoista huolimatta on Ällikkä kasvattanut ympärilleen parikymmentä sivua painavaa asiaa, siitä kiitos kaikille kirjoittajille.

Kuten kämpän käyttäjät tietänevät, on Saarijärvellä radiopuhelin. Laite voi joskus olla varsin tarpeellinen vaikkapa apua hälytettäessä - onneksi sellaista tarvetta ei vielä ole ollut. Tuo koje, niinkuin monet muutkin laitteet, tarvitsee sähköä, ja sitä varten kämpällä on akkukin ollut. Siis nimenomaan radiopuhelimen virtalähteeksi, ei muuhun käyttöön. Viime talvena akku pääsi jäätymään, kun varaus ehtyi, eikä syynä ollut radiopuhelimen käyttö. Kämpälle ollaan hankkimassa uutta akkua ja toivotaankin, että sitä käytetään vain oikeaan käyttötarkoitukseensa ja jos varaus on ehtymässä, siitä ilmoitetaan esimerkiksi paavolle. On tärkeää, että kämpältä voidaan tarvittaessa hälyttää apua - ja se ei onnistu ellei akussa ole virtaa.

Hyvää ja aktiivista syksyä toivoo:

Jarkko
ÄLLIKKÄ

Toimihenkilöt

lpkj	Aarno Lyly	'Jussi'	622625
lpkja	Petri Lyly	'Pete'	441140
siht.	Kari Koivuluoto	'Kake'	177973
kpoj	Päivi Norrgård		186749
ppoj	Mikko Koskinen		557180
ppoja	Oula Martikainen		616219
epoj	Pekka Hämäläinen	'Peve'	612994
lvj	Jarmo Seuranen		230050
päätoim.	Jarkko Hyöty	'Jake'	563416
rah.hoit.	Virpi Väyrynen	'Iiri'	563339
kal.hoit.	Sami Uusitalo		555944
urh.ohj.	Ville Kurki	'Viltsu'	551144
paavo	Tapio Viljanen	'Tapsa'	
mcpj	Pasi Lehtinen	'Pasto'	556334
piispa	Sauli Keskinen		

Lisäksi johtajaneuvostoon kuuluvat:

Vanhempainneuvoston		
pj. Jukka Vuorinen		440782
Äitikerhon		
pj. Mirja Pyhälä		613809
Yllästoimikunnan		
pj. Antti Lyly		634341

Johtajaneuvoston äänivaltaisia jäseniä ovat lpk:n toimihenkilöt ja erikseen nimetyt. Puhe- ja läsnäolo-oikeus on kaikilla lpk:n jäsenillä.

ÄLIKÄ

SAARIJÄRVEN TALKOOT

Lauantaina 3.10.1992

Lähtö kello 9.00 kololta.

**Ohjelmassa muun muassa kunnostustöitä,
vanhan kämpän uuden kaminan ja piipun
asennusta, puiden tekoa yms.**

KAIKKI JOUKOLLA MUKAAN!

ÄLLIKÄ

ÄITIKERHO TIEDOTTA

Lippukunnassa toimiva Kalevan Karhut äitikerho ry on Karhujen toimintaa tukeva ja sen hyväksi toimiva yhdistys. Toimintamuotoihimme kuuluu mm. myyjäisten ja arpajaisten järjestäminen, eri tilaisuuksien kahvitarjoiluista huolehtiminen ja talkoisiin ja leireille osallistuminen. Kaikki keräämämme rahat käytetään Karhujen hyväksi (mm. tuetaan leirien ruokailua, osallistutaan kämppien korjauskuluihin ja voimavarojen mukaan erilaisiin hankintakuluihin).

Kokoonnumme Kalevan kirkon kerhuhuoneella n:o 5 aina parillisten viikkojen maanantaina kello 19.00. Seuraava kokouksemme on 28.9.

Tervetuloa kaikki uudet (ja ENTISET toki myös) jäsenet

Mirja Pyhälä
puheenjohtaja
puh. 613809

Anne Mustonen
sihteeri
puh. 611333

ÄLLIKÄ

MOOTTORIKERHON KUULUMISIA

Yli kymmenen työntäyteisen vuoden jälkeen moottorikerho voi ylpeänä ilmoittaa : Fordson on rekisteröity ja katsastettu. Tämä iloinen "perhetapahtuma" oli jo tosin keväällä ,mutta ansainnee vielä tulla näin Ällikänkin palstoilla julki tuoduksi.

Kerhoon kuuluu Fordson -52 henkilöpakun lisäksi n. 6 aktiivijäsentä sekä joukko vierailuvia tähtiä. Toimimme tällä hetkellä Iidesrannassa vuokratiloissa. Jäsenmäärän pienuuden vuoksi on varainhankinta tallin vuokraa varten käymässä turhan raskaaksi, jotenka HAEMME FORDSONILLE UUTTA KOTIA eli TALLIA !!! Asialla olisi sitten pikkaisen kiire, että JOS OMISTAT TAHI MUUTEN TIEDÄT HALVAN/ILMAISEN AUTOTALLIN/ vastaavan TOIMI_TILAN; niin ota yhteyttä VÄLITTÖMÄSTI alla oleviin puh.numeroihin .Ensisijaisena tarkoituksena on saada auto kuivaan paikkaan katon alle talveksi ja jos mahdollista myös suorittaa pienempiä huolto/kunnostustöitä.

Ja muutenkin saapi soitella ja kysellä moottorikerhon kuulumisia !

Pasi

Pasi Lehtinen 556 334

Timo Laine 558177

ÄLLIKKA

Neljän vuoden odotus oli päättynyt. Lippukunnan kesäleiri pidettiin siis jälleen Ylläksen kämpällä antoisien kalavesien ja kauniiden, luonnontilassaan olevien kauppa-autojen liepeillä. Tämä on kertomus ihmisistä, tamperelaisista Kalevan Karhuista, jotka uhrasivat rahaansa ja aikaansa tälle legendaariselle paikalle.

11.6 Torstai (Lähtö)

Illalla kellon hiipiessä seitsemän korville bussiin pakkautui noin viisikymmentä leiriläistä: sudenpentuja, vartiolaisia, ylempiä johtajia, vanhempia ja tietenkin jo käsitteeksi muodostunut Alempi Sikariporras, joka valloitti dösän takapenkin ilman taisteluita. Tampereen jäätyä taakse seurasi palkintojen jako. Jokainen oli voittaja ja tienasi viisi kymmenen markan rahayksikköä. Tuki tuli Äitikerholta, siitä kiitos. Matka ja kilometrit taittuivat illan kuluessa ja yö laskeutui myös bussiin. Tosin unta siellä ei saanut, 44 markan minigolfsettien pyöriessä jaloissa ja lasten remutessa. Heräteostoksia huoltoasemalta olivat golfin lisäksi jättimäiset Coca-cola-juomatuopit. Korvalappustereot ja kirjat auttoivat ajan kulumista ja aamun sarastaessa kristallinkirkkaana Ylläksen ylärinteillä saavuimme kämpälle, matkasta väsyneinä, mutta voittajina. Pari kertaa mentiin väärästä risteyksestä, mutta yleensä ottaen kuski hoiti hommansa hyvin.

12.6 Perjantai

Ensimmäinen varsinainen leiripäivä vietettiin nuutunein ja

ÄLLIKÄ

väsynein mielin. Lippu nostettiin heti perille tulon jälkeen ja puuroakin saatiin. Keskipäivällä leirin kalastajat löysivät pienen lammen vähän matkan päästä kämpältä. Oli-niin-pahasti-kiinni-että-oli-pakko-ottaa-ylös-hauet ja myös vähän suuremmatkin nousivat lammesta kiitettävää tahtia. Päivällisellä saaliista nautittiin sopan muodossa. Kalastus näytteli muutenkin suurta osaa päivän ohjelmassa. Käytiin pienillä puroilla tutustumassa Lapin lohijokiin, saalista vaan ei tullut. Ehkäpä metodit olivat väriä. Lopuksi mentiin vielä Äkäsjoen sillan pieleen ja siellä moni pieni tammukkaraukka kohtasi loppunsa. Suurta läpimurtoa, kuten 10 kilon jättiläistäimenta Ahti ei kuitenkaan suonut. Kämpillä iltanuotion ja lipunlaskun jälkeen päästiin vihdoinkin nukkumaan. Vartiolaiset ja sudenpennut asuivat pääkämpässä, vartionjohtajille (=Al. Sik. Porr.) jäi "Disco", pienempi kämppä sivurakennuksessa.

13.6 Lauantai

Aamulla päästiin kauppaan kasvattamaan huolestuttavasti huvennutta karkkivarantoa ja lähettelemään postikortteja etelän sukulaisille. Sitten suunta otettiin kohti Aakenostunturia ja pudonnutta saksalaista pommikonetta Junkers JU-52:ta. Iltapäivällä kiivettiin tunturiin hylkyä etsimään ja löytyihän se sieltä. Matkamuistoja, kuten pellinkappaleita, ruuveja etc. vääneltiin irti ja innokkaimmat keräsivät reppunsa täyteen roinaa. Tunturista oli mahtavat maisemat joka suuntaan. Neljän sadan metrin korkeudella oleva huippu piirtyi taivasta vasten. Lentokone oli tipahtanut noin puoleen väliin rinnettä tammikuussa 1944, ja sieltä sen löysivät suomalaiset sissit viikkoa myöhemmin. Piloteista toinen oli jäänyt eloon putouksessa, mutta jalkansa taittaneena ei ollut päässyt mi-

hinkään vaan kituuttanut muutaman päivän hengissä koiransa kanssa. Lopulta Lapin kylmä talvi oli tehnyt tehtävänsä ja pilotti lopettanut kärsimyksensä ampumalla itsensä. Sissit löysivät koiran elossa ruumiiden joukosta. Mauno kertoi tarinan leiriläisille edellisenä iltana iltanuotiolla, joten motivaatiot hylyn etsimiseen olivat korkealla tälläisen kummitusjutun jälkeen. Kiinnostavan löydön jälkeen hajaannuttiin, sillä osa halusi kiivetä erään innokkaan sudenpennun tavoin huippua katsomaan ja osa luikki kämpälle saunaa lämmittämään. Ruokailut, iltanuotio ja lipunlasku täyttivät illan ohjelman.

14.6 Sunnuntai

Tänään oli suurten leiriolympialaisten aika. Leiriläiset jakautuivat eri maihin ja tekivät kilpailuliput, joiden alla eri joukkueet kisailivat. Maiden joukossa oli mm. Monsterland, Suami, Ruåtsi, Miekkalandia (nämä sairaalla mielekuvituksella varustetut, eilisestä innostuneet leiriläiset olivat suunnitelleet ensiksi hakaristilippua, mutta tiukka sensuuri kitki pahat aiheet pois). Mauno tervehti urheilijoita viidellä eri kielellä, ja kisat alkoivat. Lajeina olivat minigolfesterata, tarkkuusheitto, vauhditon pituushyppy ja maastajuoksu. Kisoissa meni koko päivä ja lopun kruunasi maastajuoksu. Sankariksi nousi KaKe, joka urhoollisesti hyppäsi vesiesteeseen kuumeestaan huolimatta. Kisojen tuloksia odoteltiin pitkään ja häiriö kansainvälisessä satelliittiyhteydessä esti niiden saamisen tähän lehteen. Ne kuitenkin ilmoitettiin leiriläisille, ja voittajat saivat rutkasti kunniaa ja hyvän mielen. Pakolliset iltaoperaatiot saunoineen päättivät kolmannen virallisen leiripäivän.

15.-16.6 Maanantai ja tiistai (Haikki)

ÄLUKKÄ

Kaikki näyttää ruostuvan ajan mittaan. Maanantaina lähdettiin haikille eli vaellukselle. Raskaan urakan aluksi käveltiin TIETÄ(!) pitkin viisi kilometriä. Missä ovat ne (ainakin) 45 km:n taipaleet, joita me nykyiset johtajat juoduimme tallaamaan? Kävelyn jälkeen saavuimme Äkäsjoen rantaan, josta piti päästä vastarannalle. Siispä donitsi oli rakennettava ja se myös tehtiin. Paikalla oli myös taitava bussikuskimme videokameran kanssa, joten tämä historiallinen vesistön ylitys tallentui jälkipolville. Ilman ET-donitsia haikki olisikin ollut löysimmästä päästä. Sitten kun kaikki olivat ylitse päästiin tekemään leiriä. Majoitteina oli maavaatteita, 1/4-osa Nigertelta ja laavuja. Tokan luokan suorittajat väsäsivät laavukehikon vitsaksilla, kolmannen miehet tekivät voiveitsen katajasta ja ensimmäisen (Urpo Viljanen) teki itselleen aterian luonnon antimista. Lopulta vaivuttiin uneen. Aamulla sitten todettiinkin sadevaatteiden turhuus, kun yöllä alkanut ja koko aamun jatkunut kesäsade kasteli kaiken. Ei haikkia ilman sadetta. Manen tuomalla kaasukeittimellä tehtiin ruokaa ja sitten lähdettiin kämpälle päin. Tällä kertaa joki ylitettiin siltaa pitkin ja tulomatkalla käytettyä tietä kuljettiin takaisin. Loppupäivän kuivateltiin vaatteita, ammuttiin jousella ja ilmakolla ja kalastettiin lammella. Haikin kalasaaliiksi jäi yksi tammukka. Illemmalla muutama leiriläinen lähti vielä Äkäsjoelle kalaan. Tuloksena oli yksi mukavankokoinen harjus.

17.6 Keski viikko

Viimeinen varsinainen leiripäivä kului pakatessa, siivotessa, siivotessa ja siivotessa. Yömatkustus osoitti jälleen mukavat piirteensä. Matkaan lähdettiin taas seitsemän maissa ja matkalla käytiin ulkomailla, Haaparannan vapaakaupungissa asti.

Siellä, 100 m Suomen rajasta, mentiin paikalliseen kauppaan ja SuperColaTölkit vaihtoivat omistajaa. Yöllä pysähdyttiin vielä Torniojoen tyrskyjä ihmettelemässä ja Aavasaksan maisemia ihailemassa. Aamulla kahdeksalta päästiin kololle ja matka jatkui vanhempien kyydissä kotiin nukkumaan.

Hyvät&Huonot asiat jälleen kerran:

+Hyvä sää(Haikki kuuluu perinteeseen, silloin PITÄÄ sataa)
+Hyvät kalasaaliit:monta haukea, muutama tammukka ja yksi harjus

+Hieno aaltopeltitentokoneromuhylykjämä hienolla paikalla

+Ensimmäinen leiri, jossa Alempi Sikariporras noterattiin, jopa kahvia herui

+Ylläksen kämpällä on mahtava sauna ja vieressä oleva pieni puro viilentää sopivasti

+Vesistön ylitys

+Maukkaat ruuat, myös Talkion leivät maistuiivat

+Puita ei tarvinnut tehdä kuin vähäsen

-Itikoita on aina liikaa(tosin Johnson Off ja Us62262266 autoivat)

-Haikin lyhyys

-Iso taimen olisi kruunannut kalasaaliin

Leirillä oli kyllä yksittäisiä suorituksia, mutta ei lopputukin-

ÄLKKÄ

toa. Kämpä maalattiin punaiseksi. Läheiset nähtävyydet Äkäsmylly, Seidat ja Pakasaivo koluttiin jälleen kerran läpi. Yleisesti ottaen leiri oli todella mukava ja onnistunut, jopa Mane oli hiukan löystänyt viime kesästä. Vanhemmat auttoivat kämpän talkoissa ja keittiöllä.

Leiriläisiä oli noin 50 kappaletta, johtajina Kake ja Mane, sudareiden johtajana Olli ja Kippara. Alemman sikariportaan muodostivat Oula, Viltsu, Pete ja Tepsi.

Lopuksi hiukan vakavampaa asiaa. Haluaisin omistaa tämän jutun pitkäaikaisen karhujen huoltoryhmän tukijalle ja leiriveteraanille, Tiina Laineelle. Tämä leiri oli kuulemma Tiinan viimeinen varsinainen keittiötoimeksianto tällä erää. Esitän kiitokset koko leirin sekä johtajiston puolesta menneistä leireistä ja hyvistä ruuista. Toivottavasti Äitikerhon aktiivisista jäsenistä löytyy yhtä innokas ja taitava perinteen jatkaja.

Tämä kirjoitus on myös minun viimeinen leirijuttuni aina-kaan vähään aikaan. Annetaan muidenkin välillä kirjoitella omia mielipiteitään ja kokemuksiaan leireistä. Tosin tulevaisuutta ei tiedä kukaan, joten tämä aputoimittaja kiittää mielenkiinnosta, vaihtaa vapaalle ja siirtyy Partiolehden aluetoimittajan virkaan, ainakin päällisin puolin. Mutta älkää huohatako vielä helpotuksesta, sillä kahta en vaihda, toinen on tämä Ällikän teko ja toinen on...

Kirjoitti Tero Mustonen, Ketun VJA

Kalevan Karhut maailmaa Ällikällä lyömässä:

Palkkiomatka Tallinnaan 24.-26.4.1992

eli

Peve ja Jarkko seiklused

Perjantaiamu valkeni meille matkalle lähtijöille kovin varhain. Juna lähti Tampereelta 6.22, joten asemalle oli raahauduttava aikaan, jolloin normaalit ihmiset vielä vetelevät hirsiä...Joka tapauksessa määräaikaan mennessä asemalle oli kokoontunut parisen kymmentä ainakin 3 vuotta seurakunnassa ja/tai partiossa johtajatehtävissä toimineita...suurin osa matkalle lähtijöistä oli kyllä partiolaisia, mistä lienee johtuukin.

Matka ainakin alkoi lupaavasti - kävellen. Junan kulkiessa kohti Helsinkiä kävelimme me kohti Tamperetta, tosin junan sisällä (Tästä matemaattisesti virittyneet kansalaiset voinevat laskea kuinka paljon ylimääräistä matkaa tuli kuljettua...) Käveltyämme niin pitkälle kuin junassa ulos menemättä voi, vaihdoimme suuntaa ja löysimme kuin löysimmekin muuta-kin kuin makuuvaunuja. Kävelyn rasituksista uupuneina istahdimme ensimmäiseen sopivaan paikkaan - ravintolavau-

ÄLLIKÄ

nuun. Jotkut urheat jatkoivat vielä matkaa ja löysivät kuulemma ihan normaaleja vaunujakin.

Helsinkiin saavuttiin aikanaan ja rautatieasemalta jokainen suunnisti annettuja apuvälineitä käyttäen parhaan kykynsä mukaan Eteläsatamaan. Kaikki löysivät perille ja passien/lippujen/yms. tilpehöörin jakamisen jälkeen harjoittelimme jo etukäteen mitä oli odotettavissa - eli seisoiimme jonossa pienen tovin Georg Ots -laivaan päästäksemme.

Laiva vaikutti varsin mukiinmenevältä, tosin pidempi tutkivista journalisteistamme oli sitä mieltä, että sekä sisääntulo-oven yläkarmi ja sisäkansien katot voisivat olla hieman korkeammalla (auts).

Nelituntisen matkan aikana söimme kuka missäkin, me kävimme verottamassa aluksen seisovaa pöytää. Yrityksistä huolimatta ruokaa jäi myös muille matkustajille.

Aikanaan sitten pääsimme Eesti Vabariikin puolelle. Laivasta poistuminen kävi suhteellisen liukkaasti lukuun ottamatta pienosta tungosta ulosmeno-ovella sekä jonotusta passitar-kastukseen. Kaikki pääsivät kuitenkin läpi. Sataman pihassa lehtipoika kaupitteli lehtiä hinnalla 4 ruplaa tai 3 markkaa eli 4 ruplaa tai 75 ruplaa...kun olimme saaneet porukkamme kokoon nousimme bussiin, joka vei meidät Olympia - hotelliin.

Olympia - hotelli on Tallinnan korkein hotelli, kerroksia on 26. Paikka oli suhteellisen tasokas, tosin (taaskin) pidempi

tutkivista journalisteistamme oli sitä mieltä, että sängyt voisivat olla hieman pidempiä. Muuten huoneet olivat varsin hyviä (puhelin (toimivuus epävarma), "radio", TV, josta näkyi jopa Music TV (ainakin välillä), suihku, josta hyvällä säkällä saattoi saada sopivan lämpöistä vettä liian kuuman tai kylmän asemesta), ainakin meidän kovaan eräelämään tottuneiden mittapuulla.

Illemmalla käytiin hieman tutustumassa lähiympäristöön ja käytiinpä vanhassa kaupungissa syömässä.

Lauantai toi tullessaan lämpimän ja aurinkoisen sään ainakin Tallinnassa. Kävimme hieman tutustumassa paikallisen seurakunnan toimintaan ja vietimme aikaa tutkien kaupunkia ja tehden pieniä ostoksia. Ja jos jano yllätti, saattoi kaupasta mennä ostamaan paikallista Cokista eli Pepsiä, á 10 ruplaa eli reilu 40 penniä. Sillä hinnalla Suomesta ei saa edes pulloa, saati sitten sisältöä.

Illalla muutamat kävivät tutustumassa Tallinnan kulttuurianttiin.

Sunnuntaiamu alkoi Jumalanpalveluksen merkeissä. Miellyttävä eroavaisuus kotoiseen Jumalanpalvelukseemme verrattuna oli, että pakollista kirkkojumppaa oli vähemmän, tosin tämä johtui siitä, että melkoinen osa Jumalanpalveluksesta seisottiin.

Jumalanpalveluksen jälkeen käväisimme vielä kaupungilla, ja lounastimme paikallisessa pizzeriassa (pizza 2mk). Sitten siirryimme hotellin puolelle odottelemaan lähtöä satamaan.

ÄLKKÄ

Bussi tuli ja vei meidät satamaan josta taas jonotimme Georg Otsiin.

Helsinkiin saavuimme kymmenen jälkeen, ja juna Tampereelle lähti puoli kahdentoista aikoihin. Kello 1.22 väsynyt porukkamme oli jälleen siellä mistä matka oli alkanutkin. Tallinnan reissu oli ohi.

Tutkivat journalistimme:

Pekka "Peve" Hämäläinen

Jarkko "Jake" Hyöty

ÄLKKÄ

§ Toimisto senkun tietokoneistuu - nyt koneita on jo kaksi. Kukaan ei vain tunnu tietävän mistä se toinen kone on ilmentynyt!

§ Jussi se lähti piiriin... ja piiri se pieni pyörä...

§ Kehitteleekö Helo Oulussa uutta sonaria???

§ Lassekin alkoi kuluttaa jalkarättejä...

§ Suoritusreissu III, II ja I luokan suorittajille 13.-15.11.1992. Tarkemmat tiedot ilmestyvät kolon ilmoitustaululle. Ole valmiina!

§ Seuraava JN 11.10.1992 kello 18.00 toimistolla

- aaltopahvipakkaukset
- kartonkikotelot
- yksipuolelinen aaltopahvi
- offsetpainatukset
- paperi ja kartonkistannaukset ja villit
- ilmaukset, kaseeraustyöt
- julisteet, postitusputket
- laudepahvit

MEDI-PIRKKKA OY

PL 113 33101 TAMPERE
puh. 931-220400

- muutoja ja kuljetuksia
- umpikuorma-autolla
- perälaitanostureilla
- muutto- ja pakkauslaatikot

Jukka Vuorinen
PL 113 33101 Tampere
puh. 931-220400
Auto 949-620215

LÄH: KALEVAN KASVOT
VÄINÖLÄNKATU 26 33500 TAMPERE